

skulle Nævninger indføres.“ I Løbet af en længere Aarrække har Rigsdagen da ogsaa ret jævnlig været beskæftiget med Forslag til Reformen paa Retsplejens Omraade. Ret hyppigt har vi haft lange Drøftelser af Retsplejelovforslag. Fra første Færd af har Modsætningerne mellem Anskuelserne om, hvorledes en ny Lov skulde se ud, været stærke, men efterhaanden er det lykkedes at bøje Anskuelserne imod hinanden, saa vi til sidst allerede for mange Aar siden naaede til at vedtage den første Reform paa Retsplejens Omraade. Men det mærkelige er jo sket, at den endnu ikke er traadt ud i Livets Praksis, men at vi flere Gange har vedtaget og ændret Reformen, uden at den endnu er traadt i Kraft. Da vi sidste Gang behandlede Forslag til en ny Retsplejelov, i 1916, altsaa for 3 Aar siden, da vi samtidig vedtog de nødvendige Supplementslove, som skulde til, inden Loven kunde træde i Kraft, blev der fastslaaet, at den skulde træde i Kraft den 1. Oktober 1919, altsaa om knap et halvt Aar; men allerede den Gang var man klar over, at inden vi naaede saa vidt, at Loven kunde træde i Kraft, vilde det blive nødvendigt at foretage forskellige Rettelser, Ændringer og Tilføjelser i Retsplejeloven, saa det kan derfor ingenlunde siges at komme overraskende, naar nu den højtærede Justitsminister forelægger os Forslag til Ændringer i en lang Række af Retsplejelovens Paragraffer. Forslaget har allerede, som bemærket af den højtærede Justitsminister, været til Behandling i det andet høje Ting, hvor det har faaet en grundig Udvalgsbehandling, som er endt med, at man paa de allerfleste Punkter har fundet hinanden og er fremkommet med enstemmige Indstillinger til Folketinget, hvor Forslagets enkelte Paragraffer saa godt som alle er omtrent enstemmigt vedtagne. Under disse Omstændigheder skal jeg derfor heller ikke komme ind paa en meget vidtløftig Omtale af Lovforslagets Enkeltheder, der ogsaa, som den højtærede Minister bemærkede, for en stor Del er af mindre Betydning, men jeg skal dog ganske kort omtale enkelte Punkter.

Lovforslagets § 1 gaar ud paa, at Retskredsen for Randers Købstad med Nørhald, Støvring og Galten Herreder, hvis Folketal overstiger 40 000 Indbyggere, og i hvilken der derfor i Henhold til § 17 i Retsplejeloven vil være at ansætte en særlig Dommer i Straffesager, ligesom hidtil deles i en særlig Byjurisdiktion for

Randers Købstad og en Landjurisdiktion for Nørhald m. fl. Herreder med hver sin Dommer, der lønnes som Dommere i første Klasse. Det er et Spørgsmaal, der har været fremme i Folketinget i indværende Samling, og som Beboerne i disse Herreder og i Randers By er stærkt interesseret i, og jeg kan kun hilse Forslaget med Tilfredshed.

Som den højtærede Minister nævnede, har man under Behandlingen i Folketinget i § 2 indsat en Bestemmelse om, at naar der i Retskredsene udenfor København derom fremsættes Ønske af vedkommende Dommer eller den stedlige Handelsforening, kan det ved kongelig Anordning fastsættes, at Handelssager fremtidig i Retskredsen skal behandles og paadømmes af en Handelsret, bestaaende af Dommeren som Formand og to handelskyndige Mænd som Meddommere, dog kun i de Sager, hvor en af Parterne begærer det, eller hvor Dommeren træffer Bestemmelse derom. Det er en Tilføjelse, som jeg sætter overmaade stor Pris paa og føler mig overbevist om vil vise sig at være meget forstandig og fornuftig, og jeg er tilbøjelig til at tro, at vi paa adskillige andre Omraader burde følge i det Spor, at sagkyndige Meddomsmænd tiltraadte Retten, men det er jo muligt, at det ogsaa vil blive Følgen.

Jeg paaskønner, at den højtærede Minister gennem Lovforslagets § 3 og § 4 har aabnet Adgang for danske Jurister med første Karakter til at opnaa Ansættelse som Politimestre, men jeg maa samtidig udtale en Beklagelse af, at man i Folketinget har begrænset denne Adgang til kun at gælde i to Aar efter Lovens Ikrafttræden. Til Gengæld maa jeg udtale min Tilfredshed med, at Folketinget har opretholdt den ved Retsplejeloven hjemlede Adgang til at meddele danske Jurister, der antages som Fuldmægtige af Politimestrene, Autorisation til paa Politimesterens Ansvar at udføre dennes Forretninger. Dette er sket ved, at man har foreslaaet at stryge § 4 i Regeringsforslaget.

Jeg skal dernæst kort omtale et enkelt Punkt, hvorom der ikke i Udvalget i Folketinget var fuld Enighed; det er det Punkt, som ogsaa blev omtalt af den højtærede Justitsminister. Der foreslaas nemlig, at Værdien af de Genstande, som en Skyldner kan undtage fra Udpantning, forhøjes fra 25 Kr. og 75 Kr. for henholdsvis ugifte og Familieforsørgere til 100 og 300 Kr. Det omtalte den højt-